

καὶ διώρισεν ἡγεμόνα αὐτῆς ἕνα τῶν ἐντοπίων, τὸν καὶ γυναικαδέλφρον τοῦ Τζαγκαλῆ· Ἀλή-πασσᾶ· ἀλλ' οὐκ ἐδέχθησαν τὸ τοιοῦδε κίνημα οἱ Μισογόβοι, καὶ ἀποβληθέντος ἐκείνου διώρισαν αὐτοὶ ἄλλον τῶν αὐτοχθόνων, ὃν ἤθελον.

Ἡ δὲ ἄνω Ἰβηρία ὀνομάζεται Ἀλβανία καὶ Καχέτη. Σύνορον δὲ τῶν δύο Ἰβηριῶν ἐστὶν ὁ προφθρηθεὶς ποταμὸς Ἄραβος καὶ μετὰ τὴν σὺν τῷ ποταμῷ Κύρῳ ἔνωσίν ἐστὶν ὁ αὐτὸς ποταμὸς Κύρος. Οἱ Ἰβηρες τῆς κάτω Ἰβηρίας, εἰ καὶ μὴ πάντες, πωλοῦσι τοὺς παροίκους αὐτῶν, οἱ δὲ τῆς ἄνω οὐδαμῶς. Ἀυρότεροι αἱ ἐπαρχίαι αὐταὶ ἐξουσιάζοντό ποτε ὑπὸ τοῦ Περσάρχου μὲ δύο καὶ μόνας συμφωνίας καὶ ἄσθεα πρῶτον νὰ ἐκλέγηται ὁ ἡγεμὸν οὐκ ἐξ ἄλλου γένους ἀλλ' ἐκ τῶν Παγματιανῶν, καὶ νὰ ἐπικυρῶνται ὑπὸ τοῦ Περσάρχου· δεύτερον νὰ πέμπωνται τῷ Περσάρχῳ δῶρον κατ' ἔτος παρθέναι τινές καὶ παῖδες· (ὅρα ἱστορίαν τῆς Ἰβηρίας καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ἔθνων, Πατζινάτων, Χαζάρων, Ζιγίων, Σαγιδῶν, Ἀβαζῶν, Ἀπαζῶν, Σουάνων, Ἀλάνων, Μαγρέλων, Κολχῶν ἢ τοι Λαζῶν, Γιουριέρων, Ἀβάρων, Ἀλβανῶν, Χαλιθῶν καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν καὶ τῆς πίστεώς των παρὰ Δουσίῳ ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων Βιβλ. Ἰβ', Κεφ. β' καὶ θ'.) Οἱ παπισταὶ γράφουσιν ὅτι ὁ Τεῖλορτζις, ὁ αὐθεντεῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ἔτει σωτηρίῳ 1630, νὰ επαπίστισεν, ἀλλὰ ψεύδονται. Περὶ δὲ τὸ ἔτος 1657, ἡγεμονεύσας εἰς τὸ Τιφλίσι τοῦ σάχ' Ἀβάζ, ἀπῆλθε Χίος τις ἱατρός, Ἀνδρέας τοῦν μα, εἰς τὴν Ἰβηρίαν, καὶ ἔπειτε τὸν Ἀβάζ νὰ δώσῃ ἄδειαν διὰ τὸν ἔργον τῶν Ἰουδαίων ἐλάβεν οὖν ὁ Ἀβάζ δύο ἐκκλησίας τῶν Ἀρμενίων, τὴν μὲν ἐν τῷ κιστοφ κόβρι, τὴν δὲ ἐν τῇ πόλει Τιφλίσι, καὶ ἔδωκεν αὐτάς τοις Ἰουδαίσις, οἵτινες ἔφερον πρῶτον εἰς παπισμὸν τινὰς τῶν ἐκεῖσε Ἀρμενίων, εἶτα καὶ τινὰς τῶν ὀρθοδόξων Ἰβηρων. Τὴν σήμερον πληρεξούσιος κυριάρχης τῆς ἄνω Ἰβηρίας εἶναι ὁ αὐτόχθων τῆς ἄνω Ἰβηρίας Ἡράκλειος, εἰς ὃν τῶν γάνυθων τῆς Περσίας, ἀντὶ ἀξίει-πανος διὰ τε τὴν σύνεσιν, ἀνδρείαν καὶ γενναϊότητα. Κυριαρχεῖ δε τῆς ἐπαρχίας πάσης ὑπὸ τῆ προστασία καὶ συμμαχίᾳ καὶ γ α ρ α ν τ ῖ α τῆς βασιλείσσης τῶν Μοσχόθων Αἰκατερίνης τῆς Β', τῆς περιφρήμου, καίτοι τῶν Ὀθωμανῶν βασιλευσάντων καὶ ἐποσβασιλευσάντων τῆ τοιαύτη γ α ρ α ν τ ῖ α καὶ εἰς τὰ μέγιστα σπουδαζόντων καὶ κινουμένων πρὸς ἀαίρεσιν αὐτῆς, καὶ προτρέπόντων τὸν Ἡράκλειον δεχθῆναι τὴν παρ' αὐτῶν ὑπερά-σπισίν τε καὶ συμμαχίαν.

Ὁ πατριάρχης Ἰωακείμ ἐπανακάμψας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πράγμασι διαφόροις περιέπεσε. Μητροπολίτις γάρ τις Σαλυθρίας, ἀνὴρ πονηρός τε καὶ φαύλος τὸν βίον, παιδείᾳ ἐκκλησιαστικῇ διὰ τοῦτό ποτε καὶ καθαρεύσει ὑποβλήθει, προσθήκει τῷ κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας χορηγούμενῳ τέλει φλωρίων πεποίηκε χιλίων, ἵνα δι' αὐτῶν ἐγαρχτῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριαρχικοῦ γέννηται θρόνου· ἤν τινα οἱ περὶ τὸν πατριάρχην οὐκ ἠδυνήθησαν ἐκούψαι· ὅθεν καὶ ἐπληρώθησαν, γνώμη τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ πλήθους, τῆς προσθήκης ἀποδεχθείσης πρὸς σύστασίν τε καὶ στερέωσιν εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τοῦ κύρ Ἰωακείμ.

